

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM0510005001

ชื่อลำน้ำ ลำห้วยแม่จ้องแม่โป่ง เป็นสาขาของแม่น้ำ
 เป็นสาขาของแม่น้ำ ลำน้ำแม่โป่ง/ลำน้ำแม่โฮม/แม่น้ำแม่กวง/แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ ลำห้วย วันที่สำรวจ: 23 กรกฎาคม 2564
 หมู่บ้าน หมู่ที่ 5 แม่จ้องเหนือ ตำบล ตลาดใหญ่ อำเภอ ดอยสะเก็ด จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา								
X(UTM)	513501	Y(UTM)	2079690	X(UTM)	513501	Y(UTM)	2079690					
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง						
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		12.5		2.5		1:1.5						
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		12.0		2.0		1:1.5						
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา												
- ทางน้ำเปิด		-		-		-						
- สะพาน		4.0		3.7		ความยาวช่องตอม่อ	3-6	เมตร				
						จำนวนตอม่อ	3	ช่อง				
- กรณีท่อลอด	ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	-	เมตร	ยาว	-	เมตร	จำนวนท่อ	-	ช่อง		
	ท่อเหลี่ยม	กว้าง	-	เมตร	สูง	-	เมตร	ยาว	-	เมตร	จำนวนท่อ	-
- อื่นๆ		-		-		-		-		-		
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		12.0		2.0		1:1.5						

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ น้อยกว่า 10 เมตร การตาดผิวของลำน้ำ ไม่ตาดผิว วัสดุที่ใช้ตาดผิวของลำน้ำ ลำห้วยปกคลุมด้วยผิวดิน
 ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ มาก ความถี่ที่เกิดความเสียหาย 2-4 ปีครั้ง ระดับความเสี่ยง มาก

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

- > โดยธรรมชาติ วัชพืช (หญ้า บอน ไมยราบ จอกแหน ผักตบชวา) อื่นๆ (เศษสิ่งปฏิกูล ลำไผ่และไม้ซุงมาพร้อมน้ำป่า)
- > โดยมนุษย์ จาก ระบบสาธารณสุขภาค: สะพานมีหน้าตัดแคบเกินไป หรือมีตอม่อมากเกินไปในช่วงฤดูน้ำหลากระบายไม่ทัน

ระดับการกีดขวาง ปานกลาง คิดเป็น 30-70% หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข -

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหabeื้องต้น
สะพานข้ามลำห้วยแม่จ้องแม่โป่งมีตอม่อขวางลำห้วย ในลำห้วยมีปัญหาวัชพืชจำนวนมาก ประกอบกับมีเศษสิ่งปฏิกูลไหลมากับน้ำช่วงน้ำหลาก มาติดค้างที่ตอม่อสะพาน ทำให้น้ำล้นเข้าท่วมบ้านเรือนใกล้เคียง	เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาดพื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของแมนนิ่ง และกำหนดให้มีน้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $44.11 \text{ m}^3/\text{s}$ ระยะห่างระหว่างตอม่อสะพานเหมาะสมแล้ว แต่เนื่องจากหน้าตัดที่ลดน้อยลงจากการสะสมของสิ่งปฏิกูลต่างๆที่ตอม่อ การระบายน้ำจึงมีประสิทธิภาพน้อยลง ดังนั้นจึงควรหมั่นดูแลตอม่อสะพานไม่ให้เกิดการสะสมของกิ่งไม้ ใบไม้ หรือสิ่งอื่นๆที่พัดพามากับลำห้วย

รูปภาพประกอบ

